

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ȚI.

ANULŪ XLVIII.

SĒ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sorisorŭ nefrancoate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

N° 281.

Joi, 19 (31) Decembrie.

1885.

Nou abonamentŭ
la

„Gazeta Transilvaniei“.

Cu 1 Ianuarie 1886 st. v., se încep unŭ nou abonamentŭ, la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitorŭ ai foiei noastre.

Prețul Abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.

„ șese „ 6 „

„ unŭ anŭ 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 francoi

„ șese „ 20 „

„ unŭ anŭ 40 „

Rugămŭ pe domniŭ abonenți, ca să bine-voiască a-și reînnoi de cu vreme abonamentului, ca să nu se întrerupă expedițiunea ziarului.

Domniŭ ce se vorŭ abonă din nou să binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

•Administrațiunea•

Brașovŭ, 18 Decembrie 1885.

Amŭ semnalatŭ în numărulŭ trecutŭ fiascoŭ cumplitŭ, ce trebuie să-lŭ recunoască acum însuși foile ungurești, în ceea ce privește rezultatele gónei întreprinse în contra Românilorŭ ardelenŭ din incidentulŭ faimosŭ proclamații.

Punemŭ astăzi sub ochii cetitorilorŭ o corespondență, care ilustrează destulŭ de elocventŭ faptele guvernărilorŭ noastre, dăr ne arată totodată și greșelile și păcatele aceluora din sinulŭ nostru, cari prin purtarea lorŭ nedemnă facŭ numai ca dușmanulŭ să sporască. Éta corespondența amintită:

Din comitatulŭ Albei-inferioare, 27 Decembrie 1885.

Comitatulŭ nostru celŭ clevetitŭ de foile maghiare ca »iredentistŭ«, nici ađi nu este cruțatŭ de cătră cei ce conducŭ administrațiunea și justiția, și în totŭ loculŭ se caută nodŭ în papură. Cum s'ar puté justifica altfelŭ dinaintea lumii maltrătarile dŭlnice, de cari suferé populațiunea română în acestŭ comitatŭ românescŭ? Fiesce-cărui nădrăgarŭ și plugarŭ de rassă ungurască, ii este permisŭ a denunța pe conlocutorulŭ său Românŭ, și organele statului fără scrupulŭ arestéză pe Românulŭ denunțatŭ, pentru ca mai în urmă după cercetare de luni, dovedindu-se falsitatea acuzării, bietulŭ omŭ să se elibereze fără ca mai departe să aibă cineva grijă de a infunda gura denunțanțilorŭ.

A pățitŭ o parochulŭ din Mesentea în urma unei asemeni false denunțări, căci călătorindŭ la Zlatna în cauze de afaceri private, aci fără nici o cauză fŭ încătușatŭ și maltratată mai rău decâtŭ vestitulŭ banditŭ Rozsa Sándor când fŭ prinsŭ. Apoi nevinovăția lui fiind dovedită, i s'a datŭ drumulŭ. Poftimŭ o scenă din viața asiatică!

În zilele de toamnă doi vecini din comuna Oiesde, aprópe de A-Iulia, venindŭ ambii dela marturie (têrgŭ de săptămână) din opidulŭ Teiușiu cătră casă, povesteau câte verđi și uscate cum facŭ ómenii vinoși după o ȓi de petrecere. Unulŭ era Românŭ — celalaltŭ vecinŭ ungurŭ dăr ambii plugari de sórte. Fiesce-care își laudă puterea neamului său, și în urmă Românulŭ se exprimă, că elŭ singurŭ nu se teme de 10 Unguriŭ său Românŭ. Omulŭ acesta fusese soldatŭ și înaintase în armata împérătéscă la gradulŭ de sergentŭ și-lŭ chiamă Dumitru Crișianu, trăindŭ acum ca plugarŭ în comuna sa natală.

Cei doi vecini alte sfeđi nu avură, dăr nici nu se bătură, ci ambii ajungândŭ în satŭ s'au dusŭ la locuințele lorŭ. Nu trecură 48 de óre și bietulŭ Românŭ fără veste fŭ prinsŭ de gendarmi, dusŭ la solgăbiréu în cătuși, și de aci apoi la tribunalulŭ din Alca-Iulia, unde cu mare dorŭ fŭ primitŭ în temniță ca unŭ mare agitatorŭ.

Le trebuiescŭ domnilorŭ noștri astfelŭ de casuri, chiarŭ ca și domnului ministru Tisza gogorițele, căci altmintrea — fără de aceste apucături — ajungŭ a fi superflui. L'au ținutŭ pe bietulŭ omŭ preste 4 săptămâni în prinsóre fără nici o vină numai pentru salutea închipuită a statului maghiarŭ, în care pentru noi ceștŭlalți »străini« nu mai este locŭ decâtŭ în temnițele puturose și nesănătóse.

Din aceste exemple se póte convinge lumea civilizată, cumcă aici suntemŭ dincolo de Uralŭ. Europa cea bătrână va trebui să se mire, că o părțică din ea a trecutŭ în alte regiuni ale lumii, pentru că spre Orientŭ nu a pututŭ pune o strajă mai bună, decâtŭ unŭ neamŭ, care prin șovinismŭ combate rezultatele culturii apusene și chiarŭ pe anteluptătorii acelei culturii voesce să-i nimicească prin intrigă și silă.

Dăr cu tóte opintirile presei maghiare cursulŭ asiaticŭ alŭ afacerilorŭ în țera ungurască a ajunsŭ la cunoștința aceluora națiunii culte europene, cari își vorŭ socoti de-o pată a lăsa ca în Europa să se pótă întempla urmăriri nedrepte ale unui poporŭ rêvnitorŭ de cultură și, după sângele său, erou în fapte.

Suntemŭ striviți de acestŭ antagonismŭ naționalŭ susținutŭ cu baioneta gendarmului, dăr e departe ca inima noastră să o pótă șoviniștii ucide. Tótă presa maghiară cu calumniele ei aruncate asupra noastră și totŭ aparatulŭ pusŭ de cătră putere contra noastră nu va puté să ne nimicească, căci noi n'amŭ peritŭ nici chiarŭ sub Hanii vechi.

Precum vedemŭ din jurnalistica maghiară, menită pentru cismari, precum este »Budapest« și altele de soiulŭ acesta, din tóte întemplerile voesce a face capitalŭ de urmărire. S'a numitŭ președinte la tribunalulŭ din Alba-Iulia domnulŭ Gabriel Henter, fostulŭ fișcalŭ (procurorŭ reg.) și îndată s'a bucinatŭ cumcă „Româniŭ din comitatulŭ acesta jălescŭ.“ Acestă este unŭ neadevărŭ, căci Românilorŭ puținŭ le impune că cine este președinte de tribunalŭ, noi numai buna aplicare a legilorŭ o poftimŭ și ferirea judecătorilorŭ de șovinismŭ, care însă deja înainte de § 54 a proiectului pentru nimicirea autonomiei comitatelorŭ și independenței judecătorilorŭ — la noi de multŭ și-a »jucatŭ halaripulŭ.« Pentru ardelenŭ § 54 a fostŭ superflu, căci noi l'amŭ avutŭ în praxă de mai mulți ani, și ce va urma este rezervatŭ numai opozițiunii maghiare din propria Ungariă. Să vă fiă de folosŭ! Dumneșeu să le dea ceea ce ne-au socotitŭ noué!

Noi Româniŭ suntemŭ, în ceea ce privește solidaritatea, cea mai bună tréptă la atari nesocotite demersuri ale Ungurilorŭ șoviniști! Din sinulŭ nostru s'au crescutŭ o mulțime de ómeni cultŭ la aparință — însă fără sémțŭ.

Avemŭ o mulțime de bărbați crescuți din familii românesce, ba chiarŭ cu ajutore naționale, cari nu susținŭ cauza poporului cu atâtŭ mai puținŭ apărarea națională contra loviturilorŭ îndreptate cu vehemență asupra unui său altui luptătorŭ. Avemŭ în sinulŭ nostru vipere veninoase, cari pentru interese mărșave se vëndŭ contrarilorŭ și le servescŭ de instrumente spre a nimici chiarŭ pe anteluptătorii cauzei proprii; câtŭ pentru ceilalți, cei de bună credință, ei tacŭ infundați și așa nimeni nu sare în apărarea celorŭ amenințați și prigoniți. În urma urmelorŭ acolo vomŭ ajunge încâtŭ puținii luptători vorŭ trebui să ingenuche chiarŭ pentru purtarea acestă a ómenilorŭ noștri.

Nu ne strică noué și luptei noastre antagonistii noștri atăta, pre câtă daună se causéză prin lășitatea unorŭ ómeni crescuți la țită românescă. Fără de tradarea réutăciósă a unorŭ amfibii miserabile sórtea noastră ar avé mai vesele colorŭ, și contrarii nu ar avé curagiu de a ne strivi.

Pe voi vă nimiciră a urei réutate

Și órba neunire etc. etc.

Aceste versuri arŭ trebui scrise pe ușa fiăcărui Românŭ pentru ca să vedă relele porniri, pe cari ar umblatŭ și umblă ađi în mēđăđi — însă nu vréu să le pricépă.

Denunțarea, căciuirea și apoi ura de frate, étă cu ce se hrănescŭ vulpile naționale. În Roma vechiă s'a eschiămatŭ „quousque tandem“? La noi n'ai cui striga, căci forulŭ lipsesce, și cei puși în frunte suntŭ pasivi

față cu orŭ-ce mișcare, ba unii tragŭ cu ochiulŭ cătră cei suspectŭ.

De străinŭ decă lovesce, — nu ne dóre așa de tare, căci suntemŭ pregătiți, dăr când sângele tēu este trădătorŭ — jertfa devine ilusoriă!

Cercurile influente în cauzele noastre naționale trebuie să ochieze persoanele, trebuie să fiă cu atențiune la mișcările aceluora, cu care voescŭ a se conțelegé. Amŭ avutŭ casuri, că ómeni de trecutŭ naționalŭ s'au pusŭ în înțelegere cu persoane obscure, ba chiar contrare cauzei comune. De unde acestă neorientare órzénă? Simplu din cauză, căci nu voimŭ a consolida solidaritatea, și totŭ una ne este no é cu cine lucrămŭ.

Din peninsula balcanică.

Belgradŭ, 28 Decembrie. Autoritățile sêrbesce au intratŭ eri după amēđi în Pirotu. Pirotulŭ oferă acum unŭ aspectŭ fórté tristŭ, căci orașulŭ este aprópe cu totulŭ devastatŭ. Trupele bulgare au luatŭ cu sine totŭ ce avea numai ceva prețŭ; chiar marele clopotŭ din turnulŭ catedralei l'au luatŭ. Locuitorii spunŭ că devastarea orașului s'a întemplatŭ mai cu sémă după ce a pécătŭ comisiunea militară din Pirotu și după ce condițiunile armistițiului erau deja cunoscute. Încă în ultimulŭ momentŭ, imediatŭ înainte de plecarea soldații bulgari devastau ca nisce vandali. Aceeași sórte o avură și satele dinprejurŭ. Locuitorii constată, că armata bulgară încă mai de multŭ timpŭ a fostŭ lipsită de mijlocele de trai și că starea sanitară în șirurile ei a fostŭ în urma acestă de totŭ rea.

Sofia, 28 Decembrie. (Scire a »Agenței Havas«) Sêrbii au comisŭ unŭ actŭ agresivŭ și au violatŭ condițiunile armistițiului. Statulŭ majorŭ generalŭ bulgarŭ ținendu-se strinsŭ de condițiunile stipulate, a lăsatŭ în Pirotu la plecarea trupelorŭ unŭ jumătate escadronŭ de gendarméria pentru ca să susțină ordinea până la sosirea autorităților administrative sêrbesce, cărora avea să li se predea orașulŭ. Sêrbii însă, cu totŭ terminulŭ de cincŭ zile prevēđutŭ în condițiuni, năvăliră în Pirotu, pușcară asupra călăreților bulgari și răniră doi din ei. Comandantul bulgarŭ s'a retrasŭ cu trupele bulgare, după ce a protestatŭ. Nota bulgară, în care se descrie acestŭ faptŭ, a fostŭ predată reprezentanțilorŭ puterilorŭ; guvernulŭ bulgarŭ pretinde în acestă notă să i se de din partea Sêrbiei o satisfacțiă eclatantă.

Constantinopolŭ, 28 Decembrie. — În sinulŭ populațiunii este lășită credința, că actuală crisă se va trăgăna până la primăveră și că atunci va urma o acțiune a puterilorŭ. — În timpulŭ din urmă a datŭ Grecia unele declarațiuni liniștitoare prin reprezentantulŭ său, cu tóte astea însă în cercurile guvernului turcescŭ, ómenii suntŭ convinși, că cabinetulŭ din Atena nu va puté rezista multŭ timpŭ presiunii ce-o exercită asupra-i mișcarea poporală.

Constantinopolŭ, 28 Decembrie (scire a lui »N. fr. Presse«) Marele Vizirŭ a răspunsŭ la o întrebare a prințului Alexandru că înalta Pórtă s'a adresatŭ la marile puteri sprijinindŭ pretențiunea bulgară în privința unei despăgubiri de rēșboiu din partea Serbiei. Intrŭ altă notă Pórtă se rógă de puteri să-i răspundă neamnatŭ la nota premergétóre privitoare la soluțiunea cestiunei rumeliote. Anglia a promisŭ, că va sprijini cerearea Pórtii și va stărui să se conchiame conferența, pentru ca să se reguleze situațiunea provinciei autonome pe baza notei circulare franceze. Este chiar probabilŭ, că Turcia va conchiama camera reprezentanțilorŭ de mai înainte pentru regularea cestiunei Rumeliei orientale.

Constantinopolŭ, 28 Decembrie. — Actualulŭ președinte alŭ consiliului administrațiunii datorilorŭ publice d. Caillard, a prezentatŭ în 15 l. c. marelui vizirŭ Kia-mil-pașă unŭ memoriu, în care îi atrage atențiunea că este necesarŭ de a se apéra interesele creditorilorŭ statului turcescŭ față cu actuală soluțiune a crisei bulgare și de aceea este de lipsă a se pretinde ca să se plătescă tributulŭ bulgarŭ, ca Bulgaria să ia asupra-și partea corēspundétóre a datoriei de statŭ și ca Rumelia orientală să contribue pe fiecare anŭ o sumă anumită la plățirea acestei datorii.

Petersburg, 28 Decemvre. — Nu se dă creșmântu în cercurile bine informate faimei despre călătoria prințului Alexandru la Petersburg. Se accentuează, că prințul Alexandru, care scie cât de mari sunt simpatiile guvernului rus și mai ales ale curții pentru el, nu se va espune la o primire rece, pentru care nu l'ar putea despăgubi manifestațiunile eventuale ale cercurilor slavofile. Restabilirea bunelor relațiuni ale prințului Bulgariei cu cartea rusescă trebuie să se facă pasu de pasu și să urmeze de sine din mersul evenimentelor; nu e de lipsă ca prințul să facă unu pasu în persoană, mai ales unu pasu pripitu, care ușor s'ar puté interpreta rău în Rusia și în altă parte.

Discursul d-lui Brătianu.

Sub acestu titlu scie „Egyetértés“ dela 29 Decemvre următoarele:

„Discursul, ce l'a ținutu ministrul-președinte alu României Brătianu în Senat, pôte să desiluzioneze pe acei daco-români sanguinici, cari cêrcă în afară centrul gravitațiunei. „Nu ne amestecăm în luptele pe cari DVóstră le aveți dincolo de Carpați cu Maghiarii și cu Sasii,“ acestu rêsunet vine din București pentru Valahii noștri. Și noi n'avem nici o cauză a presupune, că acestu rêsunet nu e sincer, că nu i-au corêspuns faptele. Posiția și relațiile României o îndrumăză la această politică. E stat micu, care nu numai că se periclităză dacă nutrește sentimente inimice față de vecinele puteri, ci e nevoit să câștîge amicitia și protecția acelora. Bine, ție Brătianu, că generațiunea, care astăzi e la putere în România, multu s'a luptat, multu a răbdat, multu a suferit, numai ca să ajungă acolo, unde se află astăzi. Nu e de multu, decând România și-a redobândit independența, această independență nu trebuie periclitată din simpla cauză, pentru că căți-va ômeni cu idei grandomane din Ardeal, nu pot dormi liniștiți de visurile gloriei daco-române.

„Noi nici că am vădutu vr'odată vr'unu pericul eminentu în mișcările ardelen, de aceea, că România ar puté cuceri dela noi Ardélul, séu de aceea că ne-am teme că astfel s'ar puté schimba relațiunile politice, cum ne arată unele charte folosite în unele scoli române, în cari totă partea până la Tisa e „valahă.“ Va trece încă o bucată de vreme, până ce le va veni în minte politicilor români să se apuce de astfel de întreprinderi, deși sunt și de acei ultraști, a căroru poște se întind până aci. Și dacă tocmai acești ultraști ar veni la putere dincolo, și ar și încerca a realiza visul lor de astăzi, noi tare liniștiți vom privi la acestu viitor. În aceea aflăm însă neajunsul încatu ne privește pe noi, că prin astfel de agitațiuni nefolositoare suntem împedecați a întări statul maghiar, și a deștepta în toți cetățenii patriei aceea conștiință puternică, ca să se sêmță toți ca membrii unei nații.

Sunt mulți în România — sciu prea bine — cari calculează, că imperiul S-lui Stefanu o se ajungă în împrejurări critice, și pôte că atunci mai lesne vor cuteza a face aceea, după ce în alte împrejurări critice, și pôte că atunci mai lesne vor cuteza a face aceea, după ce în alte împrejurări inzadar se nisuesc. Dér n'ar trebui să uite: că ați mie, mâne ție.“ Dacă și noi astfel am gândi, dacă și conducătorii politicei noastre s'ar lăsa a fi conduși de astfel de motive, atunci nici n'ar trebui să așteptăm multu, ca se încorporăm cu Ungaria acele provincii, cari odinori au aparținut acestei țeri, și cari seculi întregi au fost tributare regilor unguresci. Noi nu ne gândim la una ca asta, nici în interesele noastre bine cumpenite nu ni-o permit. Dér să vedă odată și cei de dincolo, că nici interesele lor bine cumpenite nu le permit propagarea unor astfel de idei.

Căți-va agitatori vor fi totdeauna la noi, cari îndreptă spre România ochii poporului, dér de acesta puțin e de vină guvernul român. De vor vedé odată agitatorii noștri români, că n'au pe cine să se razime dincolo, că guvernul de acolo nu urmărește cu simpatia silințele lor, căci e mai scumpă înaintea lui independența României, — atunci le va fi tăiată voia de acțiune și stăruințele lor vor rămânea fără succes. România de sigur e avisată la noi în mai multe cestiuni, decât noi la ea. Acesta nu trebuie să o scape din vedere, și constatăm cu plăcere, că guvernul actual arată și prin acestu fapt, că e în deplină cunoștiință a poziției sale primejdioase. A espulsat pe aceia din România, cari voiau să pregătescă acolo culcușuri calde pentru „irredentă.“

Scim, cu ce cutezanță s'au apucat de lucru unii sburdalnici infocați. Proclamațiunile resvrătitoare cu miile(?) au inundat părțile noastre locuite de Români. N'au avut succes cu ele. Au înmulțit afacerile procurorilor și judecătorilor noastre, au făcut ca să fiă arestați unii ômeni creduli și infocați; au deșteptat temere și spaimă în aceia, cari erau aplecați să dea creșmântu

unor astfel de vorbe, n'au ajuns însă nici c'unu pasu mai aprôve de scopurile lor.

Noi vedem faptul prudentei politice în aceste espulsări, Români ar putea lua de admoniare serioasă acele espulsări, ca să nu mai agiteze. Bine ar fi dacă și guvernul italian ar procedé cu aceeași lealitate față cu aceia, cari sunt în Italia reprezentanții irredentei.

SCRILE DILEI.

Ni se scie din Cetatea de Baltă, că volnicia nobilimei și a cercurilor administrative a ajuns la culme. Pământurile țerenilor se iau cu silă prin administrația comitatensă și se dau nobilimei. În Micăsasa s'a aședat unu conte maghiar sărăcit, și solgăbirul a poruncit notarului de acolo, ca *țeranii să-i lucre mica lui moșia în cinste.* „Deci, ar fi timpul ca conducătorii națiunei noastre să se îngrijescă mai tare de turma lor, după care trăiesc“ — sfêrșese corespondentul plângerea sa.

—0—

În 22 Decemvre s'a arestat în Alba-Iulia unu călător din România, care venise aci avându trebuință de câțiva lucrători și de unu conducător pentru o mașină din România. Opt zile a petrecut acestu individ în Alba-Iulia fără a se puté legitima înaintea poliției cu pas-portul recerut, din care cauză, după cum ne spune „Kolozs. Köz.“, a fost arestat.

—0—

„Egyetértés“ află că în Blașiu s'a luat inițiativa înființării unei casse de economie.

—0—

Cu 1 Ianuariu 1886 se va deschide *postă nouă* în comuna Miheșul de Câmpia, comitatul Turda—Arieș, pentru comunele: Balda, Velcheriu, Șaulia și Miheș.

—0—

Ni se scie, că în ținutul *Oșorheiului* (Tergu Mușului) graséză *difteria* între copii.

—0—

La 25 Decemvre n., ziua primă a crăciunului catolic, trei ômeni cu rang au nebunit în Buda-pesta. Semn alu timpului!

—0—

Eri am vorbit despre esplosiunea minei de cărbuni din Mardy (Anglia) arătându, că aprôpe 100 de lucrători au murit. Astăzi putem adauge, că în momentul esplosiunei, în mină se aflau 1100 de lucrători, dintre cari 800 au scăpat, parte teaferi, parte raniți ușori; ér 300 de inși au murit.

De ale „Tribunei.“

„Tribuna“ s'a grăbitu a reproduce, după obiceiul ei, din cuvântu în cuvântu articolul nostru din numărul dela 16 Decemvre, în care îi adresăm nisce obiective, seriose dér binevoitoare întrebări cu privire la atitudinea ce a observat'o, ea mai ales față cu cauza noastră ardelenescă, în timpul din urmă.

Dér în locu de a răspunde cu aceeași serioșitate și obiectivitate, „Tribuna“ aduce în legătură articolul nostru c'unu articolu bisericescu alu „Telegrafului Român“, în care e vorba de unu osu de rosu, de „tipografia“ ș. c. l. și face la sfêrșit următoarea observare:

„Noi cu tôte aceste nu vom răspunde acum la cele două enciclice, *ci abia după ce „Tribuna“ va fi apărut în formatul ei măritu, ori dacă nu va fi neapăratu chiar nici atunci.* Lăsăm se trecă sfințele serbători, căci suntem creștini și noi și nu voim să-i supărăm cu certuri uricioase pe frații noștri Români. Deocamdată ne mărginim a constata, că părintele Metropolitu Mironu e consecuent și scie ce face, ér colegii noștri dela „Gazeta Transilvaniei“ sunt numai consecuenți, *dér nu sciu ce facu.*“

Collegii dela „Tribuna“ sunt dér de părere, că dacă înainte de serbători am dice cătră unu frate alu nostru: „Nenișorule, bagă de sêmă, nu înaintă mai departe pe ceea cale, căci dai în gropi,“ acesta ar însemnă alu „supera cu certuri uricioase.“ Ne pare rău, dér noi n'avem atâta „înțelepciune“ și atâta sêmțu „cavalerescu“, ca să împărțim această părere.

Aici însă nu era vorba de „certuri uricioase“, pe cari noi în totdeauna le-am încungiuratu, ci era vorba de modul cum se apără cauza noastră noastră națională, era vorba chiar de mai multu: de solidaritatea noastră națională, care pretinde ca „frații Români“ să nu mERGă unul în drépta și celălalt în stânga, pretinde înainte de tôte, ca ei să discute obiectiv și sincer afacerile publice naționale și să examineze purtarea lor față cu aceste afaceri.

„Cu tôte aceste“ „Tribuna“ ne spune că „ne va răspunde abia după ce ea („Tribuna“) va fi

apărut în formatul ei măritu, ori, *dacă nu va fi neapăratu, chiar nici atunci.*“

Cine nu va pufni de rîsu citind aceste cuvinte?

Mici de inimă mai trebuie să fiă colegii noștri dela „Tribuna“ dacă răspund astfel la nisce seriose cuvinte ca ale noastre. Probabil că între dênșii, séu între amicii d-lor, să fiă și de aceia, cari să măsore valoarea celor ce se scriu într'o foia cu cotul și să dea mai mare greutate rêsunsului, care va apăre în „Tribuna“ cu „formatul măritu.“ Probabil că cu formatul măritu va cresce și curagiul celor dela „Tribuna“ de asta de vorbă odată seriosu și cu colegii lor dela „Gazeta Transilvaniei,“ nu numai totu cu colegii dela „Nemzet“ „Pester Lloyd“ și „Pesti Naplo.“

Deocamdată constatăm cu părere de rău, că colegilor dela „Tribuna“ nu le dă mâna a răspunde sinceru la serioșă și frățesca noastră întepelare și acesta ne însuflă mari temeri cu privire la atitudinea lor viitoare și la „angajamentele“, ce susțin că le-au luat. Și pentru viitoru e puțină speranță, căci „Tribuna“ dice că va răspunde numai dacă va fi „neapăratu.“

Ei bine vom face să fiă neapăratu. O vom sil să ne răspundă, dându sêmă înaintea publicului român despre atitudinea ei, precum este datoră oricărui organu, care vrea să trăcă în lume de organu cinstitu.

În Martie a. c. am declarat colegilor dela „Tribuna“, că nu sêmțim nici o plăcere a discuta cu ei, dér i-am sfătuit, ca pe viitoru, să bage bine de sêmă cum scriu și ce scriu. Din Martie pân'acum am tăcut și nimeni nu va dice, că nu le-am lăsatu timp de îndreptare. Însé dênșii mai ales de-o bucată de vreme încóce se pórta ca și când s'ar află aici în Ardélu într'unu satu pustiu, îmblătind mereu la frasel góle și nesărate de crépă pământul.

Acésta i-ar privi numai pe ei, dacă prin atitudinea nechipsuită a unui diar român de aici, care trece de naționalu, nu s'ar compromite mai multu séu mai puțin și interesele cauzei noastre naționale.

Nu „formatul măritu“ este care importă din punctu de vedere alu interesului naționalu, ci atitudinea, principiile și modul de luptă alu unei foi. Și de aceea vom dovedi „Tribunei“, că trăgându-o la răspundere înaintea forului naționalu am știu ce facem.

O convorbire cu generalul Ignatiev.

Core-pontentul diarului „Zastava“ raportéză din Petersburg convorbirea ce a avut'o cu generalul Ignatiev. Etă unele părți din această interesantă convorbire:

V'am scriu că voiu visita pe amiculu tuturor Slavilor, contele Ignatiev; eram sigur că generalul mă va primi îndată ca pe o veche cunoștință, mai cu sêmă, că dênșul primesce bucuros pe oricare slav, chiar dacă n'ar fi auditu niciodată de numele lui. Îndată ce mă presentaiu la palatul generalului, portarul mă cunoscu că sunt Sêrbu, și fără ca să mă mai întrebă cine sunt și de unde viu, anunță îndată prin telefonu pe lacheul generalului, că a venit unu Slav care voiesc să vadă pe contele. Nu trecu nici două minute și lacheul răspunde totu prin telefonu: — Contele rógă pe domnul ca să poftescă.

Nu trecu multu și generalul se presentă în uniformă cu mai multe decorații între care observai și pe a prințului Danilo, pentru independența „Muntenegrului“. Generalul esprimă mulțumirea sa că i-am procurat ocaziune ca să mă vedă după care urmă îndată întrebarea: — Ce diceți despre nefericitul resbelu dintre două națiuni slave Bulgar și Sêrb? — Eu i afirmai că într'adevăr acesta este o mare nenorocire și că păcatul să cadă asupra acelora, cari au provocat acestu nefericitu resbelu. Generalul adăugă: — Pe noi Rușii, cari în mai multe rânduri am vERSATU sângele nostru pentru liberarea Creștinilor și Slavilor mai cu sêmă fără celi mai micu egoismu, ne acuză că mergem pentru cucerirea și anexarea acestor popore; dér toți acei cari vorbesc astfel nu pot fi decât ômeni cu mintea mărginită. Rusia este destul de mare și puternică, ca să nu aibă trebuință de alte națiuni și teritorii. Noi am fost satisfăcuți că prin ultimul resbelu am putut vedea Bulgaria învîtată, Serbia mai mare și independentă și, în fine, ne-am mărginitu cu o ôrecare modificare în peninsula balcanică după atâtea sacrificii de ômeni și de bani. În Bulgaria am dorit să vedem unu stătuțu slav și ne-am bucurat de progresul poporului și a organizației oștiresi bulgare. — Nici unu Rusu și mai puțin încă un n'așu fi putut crede vre-o dată, că se va găsi unu Bulgar, care să cuteze măcar să întreprindă ceva fără consêmământul Rusiei. De unu timp încóce am avut însă cunoștință de intrigă între Serbia și Bulgaria, dér nu i-am datu nici o atențiune și nici că ne am amestecat în afacerile lor interne. Nu aprobăm procederile unor fi perduți, cari nesocotescu patria lor, fiindu egoști, dér n'am creșutu că Serbia și Bulgaria vor face ceva ce

Cursul la bursa de Viena

din 29 Decembrie st. n. 1885.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'Rentă de aur', 'Bonuri rurale', 'Amortisarea datoriei'.

Bursa de București.

Cota oficială dela 16 Decembrie st. v. 1885.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'Renta română', 'Banca națională a României', 'Aur contra bilete de bancă'.

Forțe ieftin de vânzare

este

o casă de bani

Nr. 4.

de Friedrich Wiese, în piața Nr. 90, I Etajiu, Ușa 6.

2-3.

Numere singuratică à 5 cr. din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui I. GROSS.

„O picătură bună“

ca

DARŪ PENTRU CRĂCIUNŪ ȘI ANULŪ NOU!

Premiatele

Vinuri de dealurile transilvane

ale lui

J. B. Teutsch, Sighișoara

pentru Brașov și la

J. L. & A. HESSHAIMER.

Ună coșă elegantă ca dar:

- Sortimentă fl. cr. I. 6 buteli mari Vin de masă, în două calități alese 4. 65. II. 6 but. mari Vin roșu și alb pentru desert în șase calități fine 5. 10. III. 6 but. mari Vin alb și roșu pentru desert în patru calități suprafine 8. 3. IV. 6 but. mari Vin alb pentru desert, „Perle din bogata comoră a delurilor transilvane“ 9. 55.

Pentru comande este suficient arătarea sortimentului în cifre romane. Comandele din afară se efectuează prompt cu rambursă.

2-3, 12, 19, 23 D. v.

Tarifa anunțurilor și inserțiilor.

Anunțuri în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6. Pentru inserțiuni și reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repetiri se acordă următoarele rabate:

Table with 2 columns: Repetition count and discount percentage. Includes rows for 3-4 or, 5-8, 9-11, 12-15, 16-20, and Dela 20 de repetiri.

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se facu învoiri și reduceri și peste cele însemnate mai sus.

Anunțăm a celor onorați cetitori, cari vor binevoi a se abonă la fôia noastră de aici încolo că avem încă în rezervă numeri dela începutul anului 1885, prin urmare pot să aibă colecțiunea întregă.

Administratiunea „Gaz. Trans.“

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with 4 main sections: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuș. Each section contains a grid of train routes, times, and vehicle types (omnibus, accelerated, passenger).

Nota: Orelle de noapte sunt cele dintre liniile grôse.

Tipografia ALEXI Brașov.